

РЕСПИРАТОР

Ријеч недеље (у стилу покојног Јована Ћирилова)

Тренутно најтраженији апарат на свјетском тржишту. Име му потиче од латинског префикса *re* (поново) и глагола *spiro*, *spirare* (дисати) од кога настаје именица *spiritus* (дух). У већини језика *дисање* и *дух* су истозначне именице. Општесловенска именица *дух* је оноματοпеја за дисање, опонашање звука дисања. Тако је и у библијском јеврејском (*ruah*), арапском (*ruh*; код Сунита анђеолог Цибрил назива се *Ruh al Kuduz* – Дух светости); слично је и у свим семитским и староријенталним језицима: у утаритским текстовима – *rh*, у феничанском језику – *rh*, арамејском – *rwh*, египатском – *roha*. И грчка ријеч (πνεῦμα, *pneuma*) опонаша звук ваздуха под притиском. Дух је, дакле, дисање. Али, то није само физиолошки процес, већ је ријеч о виталитету који даје Бог и због тога га хвали „све што дише”. „Све што дише нека хвали Господа!” (Пс 15,6). Зато је Дух Свети – „давалац живота”. „Ако им дах (дух, *ruah*) одузмеш – умиру и опет се у прах враћају; Ако им пошаљеш дах (дух, *ruah*) свој, опет настају, и тако обнављаш лице земље.” (Пс 103,29-30). *Ruah* (Дух) је динамички виталитет човјека. Дисање које је поистовијеђено са Духом јесте, уствари, живот. Гдје нема даха, дисања, нема ни живота. Када човјек умире – престаје да дише. Али, када настаје живот – дисање је интензивно.

Нова болест узима Дух, дах, дисање (*ruah*, *pneuma*, *spiritus*) хиљадама људи и доводи их до болне смрти. Али, многима *Дух враћа* (респирира) овај благословени људски изум. Како болнице немају довољно респиратора, многи племенити људи су даровали новац за њихову набавку, као нпр. Новак Ђоковић и други. Посебно сам поносан на то да су значајан новац даровале и поједине епархије. Дјело Духа Светог (*Ruah ha Kagoš*, *Ruh al Kuduz*; *Hagion Pneuma*, *Spiritus Sanctus*)! Мјерило нечије духовности тренутно више није, на првом мјесту – пост, молитва, кашичица итд., већ спремност да другом даш дисање, Дух, и то баш на овај начин – жртвовањем својих добара и плодова свога рада како би се набавили респиратори.

Само тако ће се и наша вјера „респирирати“, поново одуховити и продисати. То би посебно требало да имају на уму они који се ових дана хвале (додуше - из дана у дан све тише и тише) својом „неустрашивом“ вјером. Велика вјера и маловјерје, великодушност и малодушност - сад се потврђују на апаратима за дисање (респираторима).